

Cover Page

Universiteit Leiden

The handle <http://hdl.handle.net/1887/18704> holds various files of this Leiden University dissertation.

Author: Borgdorff, Hendrik Anne (Henk)

Title: The conflict of the faculties : perspectives on artistic research and academia

Issue Date: 2012-04-24

Aristoteles' uitspraak in de *Politica*, 'Overall het nuttige nastreven past allerminst bij hooggestemde en vrije mensen', moet ook in het huidige debat over de valorisatie van wetenschappelijk onderzoek ter harte genomen worden.

In the current debate on the valorisation of academic research, one should take serious heed of Aristotle's dictum from *Politics* that 'to be always seeking after the useful does not become free and exalted souls'.

Stellingen bij het
proefschrift *Propositions*
accompanying the thesis

**The Conflict
of the Faculties:
Perspectives on
Artistic Research
and Academia**

van *by*

Henk Borgdorff

I

Een historiografie van artistiek onderzoek zal niet alleen bevestigen dat kunstenaars altijd onderzoek hebben gedaan maar vooral ook dat ons begrip van ‘onderzoek’ in de geschiedenis wisselt. Geschiedschrijving dient daarom naar twee kanten bescheiden te zijn. De normatieve inrichting van academia vandaag mag evenmin de maat zijn om het verleden aan te meten, als dat het bij voorbaat mag vastleggen hoe we in de toekomst intellectuele en artistieke inspanningen zullen waarderen.

A historiography of artistic research will not just confirm that artists have always done research; it will show that our conception of ‘research’ has varied throughout history. Historians should therefore exercise modesty in two directions. Just as the normative frameworks of today’s academia may not serve as yardsticks to evaluate the past, neither may they foreordain how we are to value intellectual and artistic efforts in the future.

2

Ludwig Wittgensteins stelling dat de betekenis van een woord zijn gebruik in de taal is, moet als uitnodiging worden opgevat een zekere terughoudendheid aan de dag te leggen ten aanzien van wat taal vermag en ons er toe aanzetten ook binnen academia meer waardering te hebben voor de discursieve en performatieve kracht van niet-talige uitingen.

Ludwig Wittgenstein’s thesis that the meaning of a word is its use in the language should be taken as an invitation to show some reserve about what language can do. It should encourage us, both inside and outside academia, to better appreciate the discursive and performative power of non-linguistic articulations.

IO

Het vereiste dat de stellingen die bij het proefschrift worden gevoegd met wetenschappelijke argumenten verdedigbaar moeten zijn – zoals gesteld in artikel 12, lid 2 van het Promotiereglement van de Universiteit Leiden – is overbodig voor zover het betrekking heeft op dat deel van artikel 12, lid 1 van hetzelfde reglement, waarin gesteld wordt dat de promovendus geacht wordt ten minste vier wetenschappelijke stellingen die betrekking hebben op het vakgebied van het onderwerp van het proefschrift aan de promotor voor te leggen.

The requirement that the propositions appended to theses must be defensible with scientific arguments (as spelled out by article 12, paragraph 2, of the Leiden University PhD Regulations) serves no purpose where it applies to that part of article 12, paragraph 1, of the same Regulations that requires candidates to provide the supervisor with at least four scientific propositions relating to the field of the thesis.

II

De richtlijn dat de defensie tijdens de promotieplechtigheid en de woorden daaraan voorafgaand geen woorden bevatten van waardering jegens de opponent over de aard en kwaliteit van de uitgebrachte oppositie, gaat uit van een aanvechtbaar onderscheid tussen feiten en waarden en kan de intellectuele dialoog onnodig beperken.

The rule that a candidate’s statements during or preceding the defence are to contain no opinions about the nature and quality of the objections presented by opponents is based on a disputable distinction between facts and values, and it may place unnecessary constraints on intellectual dialogue.

8

Omdat artistiek onderzoek zowel verwantschap kan hebben met geesteswetenschappelijk onderzoek als met maatschappij- en gedragswetenschappelijk onderzoek en technisch onderzoek moet de Nederlandse Organisatie voor Wetenschappelijk Onderzoek, zoals ook de Zweedse Onderzoeksraad heeft gedaan, een eigen gebied, instituut of regieorgaan, naast de bestaande gebieden, instituten en regieorganen, voor het onderzoek in de kunsten inrichten.

Given that artistic research may share kinship with research in the humanities, the social and behavioural sciences, or the fields of technology, the Netherlands Organisation for Scientific Research should follow the lead of the Swedish Research Council by forming a separate division, institute, or task force, alongside its existing ones, that would be dedicated to research in the arts.

9

Als men Martin Heideggers uitspraak, 'Fragen können heißt: warten können, sogar ein Leben lang', bij promotieonderzoek serieus zou nemen, dalen de studierendementen aanzienlijk en bestaat het gevaar dat tijdens de promotieplechtigheden slechts ruimte is voor één vraag.

If people were to take Martin Heidegger seriously when he said, 'To be able to question means to be able to wait, even for a lifetime,' then university doctoral outputs would plummet, and the risk would be that when candidates defend their theses, there would only be room for a single question.

3

Michael Polanyi's inzicht dat we meer weten dan we kunnen zeggen, lijkt op het eerste gezicht in tegenspraak met Stanley Cavells inzicht dat onze natuurlijke verhouding tot de wereld hechter en intiëmer is dan het begrip 'weten' tot uitdrukking brengt. In werkelijkheid liggen beide inzichten in elkaars verlengde.

At first glance, Michael Polanyi's insight that we know more than we can say seems at odds with Stanley Cavell's insight that our natural relation to the world is closer and more intimate than the concept of knowing conveys. In fact, each of these insights follows from the other.

4

Theodor W. Adorno's inzicht dat begrippen zich op zodanige manier rond kunst kunnen verzamelen dat de kunst 'onder de verwijlende blik van de gedachte' gaat spreken, is een vroege verwoording van de bijzondere wisselwerking tussen het artistieke en het conceptuele in het artistiek onderzoek.

Theodor W. Adorno's insight that concepts can assemble around art in such a way that the art begins to speak 'under the lingering gaze of the thought' is an early articulation of the special interplay between the artistic and the conceptual in artistic research.

5

Juist omdat we – zoals Hilary Putnam het zei – onmogelijk kunnen weten wat de criteria zijn op grond waarvan we kunnen weten welk toekomstig gebruik van ‘weten’ gerechtvaardigd of rationeel is, dienen de criteria voor de beoordeling van kennisaanspraken een clausule te bevatten die tot uitdrukking brengt dat rekening wordt gehouden met deze onbepaaldheid.

Precisely because we (as Hilary Putnam has put it) cannot possibly know what the criteria are by which we can know which future uses of ‘know’ will be legitimate or rational, the assessment criteria for knowledge claims should stipulate that this indeterminacy be taken into account.

6

Wil Nederland de achterstand op het gebied van artistiek onderzoek ten opzichte van de ons omringende buitenlanden inhalen, dan is het zaak spoedig een robuuste landelijke voorziening (bijvoorbeeld een onderzoeksschool) voor artistiek onderzoek in te richten, waarin wordt voorzien in promotieplaatsen voor kunstenaars uit alle kunst-disciplines en van waaruit kunstenaars als ‘fellows’ bij kunstopleidingen materieel gesteund worden bij hun onderzoeksprojecten.

If the Netherlands is to catch up with neighbouring countries in the field of artistic research, then the challenge is to promptly establish a strong, national-level infrastructure (such as a research school) for artistic research. It will enable PhD studentships for artists from all disciplines of art and will give material support to artists’ research projects through fellowships in art schools.

7

Met de intrede van artistiek onderzoek in academia wordt het tijd dat de Koninklijke Nederlandse Akademie van Wetenschappen haar oude naam terugkrijgt, het Koninklijk Instituut van Wetenschappen, Letterkunde en Schoone Kunsten, en dat er een aparte afdeling – de voormalige ‘vierde klasse’ – voor de kunsten en het kunstonderzoek wordt ingericht. Daarmee wordt iets goedgeemaakt van het onzalige besluit van Thorbecke in 1851 om het Instituut op te heffen en een uitgekledede Akademie in te richten die zich in eerste instantie moest richten op wetenschappen waar de regering echt iets aan zou kunnen hebben.

Now that artistic research has made its entry into academia, it is high time that the Royal Netherlands Academy of Arts and Sciences be given back its old name – the Royal Institute of Sciences, Literature and Fine Arts – and that a separate division (the former Fourth Class) be created for the arts and for artistic research. That would go some way towards redressing Thorbecke’s misbegotten decision in 1851 to abolish the Institute and to establish a devitalised Academy meant to focus primarily on sciences that could provide real benefit to the government.